GAZETA KRAKOWSKA

N^ro 19.

W NIEDZIELĘ DNIA 8 MARCA 1801.

Z Wiednia d. 28. Lutego.

Wczoray d. 27 t. m. iako w dzień śmierci ś. p. Cesarza Jmć Leopolda II. odprawiły się za niego w kościele zamkowym o godzinie 9 po południu więcey godziń stania exkwie, na których Cesarstwo JJ. z Arcy Xiążętami i całym swoim dworem byli przytomnymi.

J. C. K. M. raczył przez dekret nadworny pod d. 15 Lutego F. M. L. baronowi Mak udzielić nayłaskawiey na iego prożbę inkolat w Czechach z uwolnieniem od taxy.

W przeszłym roku 1800 tuteysi cyrkułowi i ubogich lekarze kurowali 26,481 ubogich chorych, z których 23,294 zupełnie wyleczyli, 1023 niewesło wcale do szpitala 511 do niego przeniesionemi zostali, 729 umarło, a 814 leży ieszcze w szpitalu. Ubodzy ci byli nie tylko darmo leczeni, ale nawet do zupełnego uzdrowienia odbierali w domach swoich darmo lekarstwa.

Nadworny aktor Brockmann, który wczasie grania sztuki Kotzebue nagle a niebezpiecznie zachorował, przyszedł znowu do zdrowia, którego publikum z wielką radością na teatrze przyięło, a ieden przyiaciel kunsztów na dowód swego ukontentowania z iego uzdrowienia darował mu 500 ryń.

J. C. K. M. raczył zasłużonego sekretarza w administracyi Węgierskiey Antoniego Almassy Zsadany, Król kommissarzem w węgierskim instytucie głuchych nayłaskawiey mianować, i temuż instutowi przeznaczył bywsze Teresianum w mieście Waitzen.

Podług doniesień z wyższych i niższych Niemiec zawarty między Austryą i francuzką Rzplitą ostateczny pokoy, był iuż w niektórych mieyscach nawet wystrzałami z armat ogłoszony. Jenerał Moreau był naypierwszy który doniosł o nim przez kuryera jenerałowi Chasteller w Tyrolu. Jenerał Moreau poiechał iuż do Paryża; do 19 Lutego przeieżdżał przez Augsburg. Jenerał Augereau d. 16

zaraz po ogłoszeniu pokoiu także tam poiechał.

Z Paryża d. 14. Lutego.

Dnia 9 b. m. o godzinie w pół do piątey po południu pokóy ostatecznie w Lunewillu podpisany został. Nocy zaraz następuiącey jenerał Bellavesne, który od czasu rozpoczęcia negocyacyy obiął kommendę na mieyscu jenerała Clarke w departamencie Meurth, wyiechał z Lunewillu z tą ważną wiadomością. Dnia 12 przybył do pałacu Tuilleri o godzinie 1 po północy. Natychmiast zeszli się konsulowie Cambaceres i Lebrun i wysłali kuryera do pierwszego konsula z depeszami obeymuiącemi traktat pokoiu. Kuryer ten napotkał go w drodze; powracał on iuż do Paryża, gdzie około godziny siodmey po południu stanął. Znalazł zgromadzonych u siebie ministrów i wielu publicznych urzędników. Nazaiutrz o godzinie 11 przed południem ministrowie, radcy stanu, znaczna liczba członkow ciała prawodawczego, tudzież wielu innych urzędników zgromadziło się do Tuilleri. Pierwszy konsul po audyencyi daney przy tey okoliczności udał się do rady stanu, i tam warunki traktatu pokoiowego przeczytał. Po odprawioney radzie stanu mowcy maiący zlecenie zanieść traktat pomieniony do senatu, ciała prawodawczego i trybunatu udali się w celu dopełnienia włożonego na nich poselstwa. Obywat: Portalis, Thibaudeau, i Berlier do senatu; obywatele Francois de Nantes, Fleurieu, i Fourcroy do tribunatu, a obywatele Champigny, Emery, i Devaisne do ciała prawodawczego byli wysłani.

W wieczór o godzinie 10 orkiestra gwardyi konsularney grała serenadę w ogrodzie Tuilleri pod oknami pierwszego konsula. Serenada ta wystrzałami z armat 50 razy ukończoną została. — Uroczystości, które rząd zamyśla obchodzić z okoliczności zawartego pokoiu dopiero po ratyfikacyi nastąpią.

Poselstwo Konsulów, przesłane dnia 24 (13 Lutego) do ciała prawodawczego i trybunatu.

" Pokóy lądowy w Lunewillu podpisanym został. Jest on takim, iakiego sobie lud francuzki życzył. Pierwszym iego życzeniem było aby Ren stanowił granice. Niepomyślne zdarzenia nie odmieniły woli iego. Zwycięztwa nie powinny były żądań iego powiększyć. Odzyskawszy dawnieysze granice Gaulów, powinien był przywrócić wolność ludom, z któremi go pierwiastkowe pochodzenie, iednakowe interefsa i obyczaie nayściśley łączą. Wolność Cisalpinii i Liguryi iest zapewniona. Po dopełnieniu tego obowiązku miał iescze inny, który na niego sprawiedliwość i wspaniałość wkładała. Król Jmć Hiszpański był wiernym naszey sprawie i cierpiał za nię. Ani nasze niepomyślności, ani zdradliwe namowy nieprzyiacioł naszych nie zdołały go odciągnąć od naszych interefsów; wypłacamy mu się przeto wzaiemnością: Xiążę z domu iego zasiądzie na tronie toskańskim. Przypominać on sobie będzie, że go winien wierności Hiszpanii i przyiaźni Francyi: iego porty zamknięte będą dla naszych nieprzyiacioł, a naszego handlu i okrętów staną się schronieniem. Austrya, przedzielona odtąd od Francyi przez obszerne kraie nie będzie znać więcey tey żądzy pierwszeństwa, tych zazdrości i podeyźreń, które od tylu wieków były nieszczęściem obydwóch tych mocarstw i klęską Europy, owoż iets

to niemyłoym zaręczeniem pokoiu. Przez ten traktat pokoiu wszystko iuż dla Francyi iest ukończone, nie będzie ona iuż potrzebowała walczyć z formalnościami i intrygami kongressu. Rząd winien iest oddać świadectwo swoiego ukontentowania Ministrowi Pełnomocnemu, który ninieyszą negocyacyą do szczęśliwego doprowadził końca. W traktacie tym niemasz nic takowego coby podlegało tłómaczeniu, któregoby się obawiać potrzeba, nie mogą z niego powstać nowe żądania, wolny także iest od tych dwoyznacznych warunków, w których sztuka dyplomacyi składa ziarno nowey woyny. Dlaczegoż potrzeba aby ten traktat nie był traktatem powszechnego pokoiu? to było szczerym życzeniem Francyi! to było przedmiotem wszystkich starań iey rządu. Lecz wszystkie iego usiłowania stały się próżnemi. Wiadomo iest Europie iak usilnie minister angielski starał się rozerwać negocyacye w Lunewillu. Napróżno agent upoważniony od rządu oświadczył mu d. 9 Paźdz. 1800, że Francya iest gotowa rozpocząć negocyacyą oddzielną: odmówienie było odpowiedzią na to oświadczenie pod pozorem, że Anglia swego sprzymierzeńca odstąpić nie może. Od czasu gdy Sprzymierzeniec ten zezwolił na negocyacyą oddzielną, Rząd angielski używa wszelkich sposobów dla oddalenia pokoiu tak potrzebnego dla świata. Gwałci umowy ludzkością zatwierdzone i wydaie woynę biednym rybakom. Czyni pretensye przeciwne godności i prawom wszystkich narodów. Cały handel Azyi i rozległych osad nie może iuż więcey nasycić dumy iego. Potrzeba aby wszystkie morza podlegały wyłącznemu panowaniu Anglii. Uzbraia się przeciwko Rossyi, Danii, i Szwecyi, ponieważ Rossya, Szwecyia i Dania zapewniły sobie nawzaiem przez traktat samowładność i niepodległość swoich bander. Mocarstwa północne niesprawiedliwie napastowane od Anglii, maią prawo polegać na Francyi. Rząd Francuzki wspólnie z niemi zemści się za powszechną krzywdę wszystkich narodów, nie spuszczaiąc nigdy z pamięci, iż niepowinien walczyć tylko za pokoy i szczęście świata. „

Pierwszy konsul, podp. *Bonaparte.*

(Punkta pokoiu są też same, ktore iuż w Numerze 17 naszey gazety umieściliśmy.)

Uważaią tu, iż w momencie gdy pierwszy konsul przybywał do St. Quentin, w Lunewillu podpisywano traktat pokoiu. Uważaią także, że hrabia Cobentzl z dwiema braćmi negocyował dwa traktaty pokoiu, ieden w Campo Formio, drugi w Lunewillu. Uważaią nakoniec, że jenerał Bonaparte nieszczęściem opuścił Francyą po zawarciu pierwszego pokoiu i ze szczęściem pozostaie ón w Francyi po zawarciu drugiego.

Senat na posiedzeniu d. 13 wybrał na członka do senatu ob. Collaud jenerała dywizyi w armii reńskiey.

Trzy kommissye postanowione na mocy wyroku pod d. 28 Vendemiaire zapadłego, miały iuż ukonczyć pierwszą swoią pracę i zgodzić się na wymazanie z listy emigrantów 20 tysięcy 47 imion rolników, rzemieślników &c. Praca ta podana w tym momencie konsulom i ostateczne ich postanowienie wkrótce ogłoszone będą.

Margrabia Luchesini minister pełno-

cny pruski, który wyiechał był na przeciw żonie swoiey, wczoray tu powrócił.

Dzienniki nasze mówią o marszu korpusu woysk Hiszpańskich; woyska te udadź się maią do Włoch i podług wszelkiego podobieństwa są przeznaczone wspólnie z woyskami francuzkiemi na zaięcie portów królestwa neapolitańskiego dla oddalenia z nich okrętów angielskich. Ministra woiennego Alexandra Berthier przeznaczaią tu na ambassadora do Petersburga i mówią, iż rząd wszystkiego dołoży starania aby ambassadę tę iak nayświetnieyszą uczynił.

Z Londynu d. 17. Lutego.

Zmiana w naszym ministeryum, którey tak długo wyglądano, nakoniec nastąpiła. P. Pitt, lord Grenvill, PP. Dundas i Windham, lord Spencer złożyli swoie urzędy, i Król przyiął ich złożenie. Wychodzący iednak ministrowie póty na swoich urzędach zostaną, póki Król ich następców mianować nie będzie, którzy od nich we wszystkim wspierani bydź maią. Następcy ministrów ieszcze nie są mianowani, przynaymniey dotąd nic o tem urzędownego nie mamy: powszechność iednak tuteysza następuiących nowych ministrów przeznacza: hrabiego St. Vincent prezydentem admiralicyi na mieysce hrabiego Spencer, P. Pelhama na ministra woiennego, P. Adyngton dotychczasowego mowcę w izbie niższey, na mieysce P. Pitta, to iest na urząd podskarbiego, lorda Hoburta na mieysce P. Dundas, lorda Aucklanda na sekretarza związków zagr: na mieysce lorda Grenville, lorda Eldona na W. Kanclerza i t. d. Xżę Portland zostaie sekretarzem stanu w interessach wewnętrznych. Następcą lorda Kornwallis w Irlandyi przeznaczaią Xcia Kentu. Xcia Clarence przeznaczano z początku na prezydenta admiralicyi. Wice sekretarz P. Kanning opuszcza także swóy urząd. — Jeszcze na dniu 9 P. Pitt ogłosił, co następuie: "Rządca banku ma zlecenie ogłosić publicznie, że kanclerz podskarbi (P. Pitt) chociaż ma zamysł opuścić urząd swóy, niewprzód iednak to nastąpi, aż nowa administracya urządzoną, i przyzwoitą władzą w publicznych okolicznościach, zastąpioną zostanie, iako też, ażeby pożyczki pieniężne na rok teraźnieyszy w określonym wprzódy iuż czasie tak były uskuteczniane, iak gdyby żadna odmiana w rządzie nie zaszła. — O przyczynie zmiany w ministeryum, bardzo wiele mówią. Utrzymuią, że te zmiany dzieią się iedynie w celu uprzątnienia zawad do pokoiu, że to nie stało się z żadney nie chęci Króla ku do tychczasowym ministrom, że oni mieć będą następcami swoich przyiaciół. Inni zaś utrzymuią, że wniosek P. Pitta względem nadania katolikom irlandzkim równych przywileiów z innymi mieszkańcami tego kraiu, czemu Król mocno się sprzeciwiał, był przyczyną tey zmiany. Nie iest ieszcze wiadomo, kiedy nowa administracya zaprowadzoną będzie. Lord Moira ma iako urzędnik stanu wszystkie odbywać obowiązki służby. Lordowie, Westmoreland, Cambden, Clare i t. d. do nowey administracyi weyśdź maią. Pisma oppozycyyne mocno mówią przeciw nowey administracyi, i przyrównywaią onę do rękawiczki na ręce. — Mowca Adyngton oddalił się, a w parlamencie kreskowano na uczynienie mu podziękowania, za sprawowanie z chwałą iego urzędu w parlamencie przez lat 12. Przy za-

prowadzeniu nowey administracyi nie masz naymnieyszey wzmianki o P. Foxie.

Następuiące parlamentowe wiadomości lepiey ieszcze wyiaśnią zmianę ministeryalną. Na dniu 16 P. Pitt przyniósł do izby niższey poselstwo królewskie, w którem znaydował się wniosek, ażeby Panu Sydneiowi Smith, za osobliwsze iego zasługi na brzegach egipskich i przy obronie Akry okazane, dożywotnią pensyą 1000 f. szt. na rok wyznaczyć. — Na wniosek P. Pitta, ażeby izba niższa zamieniła się w tayny wydział, dla naradzenia się względem zezwolenia na potrzebne tegoroczne państwa wydatki powstał d. 16 P. Harrinson: żądaią od nas, rzekł, zezwolenia na niesłychaną summę 28,000,000, ale nim, na to zezwolemy, nim lud nowemi obarczymy ciężary, zapytać nam się potrzeba, gdzież są ci? którym rękom skarb publiczny ma bydź zawierzony. Domagaią się nowych od nas podatków w czasie, gdy odpowiedzialność byłey administracyi ustaie, a nikogo na iey mieyscu postawionego nie widzę, któryby do zdania rachunku mógł bydź pociągnionym, albo przynaymniey był tutay przytomnym. Zacny mowca iuż więcey ani kanclerzem, ani podskarbim nie iest, z tey tu bowiem mownicy, po i prywatnem tylko imieniem odzywał się do nas. Smiałe przedsięwzięcia są nieuchronnie potrzebne i ia daleki iestem, abym miał śrzodki ninieysze nagannić; ale któż są ci, których przewodnictwu i talentom moglibyśmy nas samych powierzyć? Jakież są ich zasady? Do iakiegoż celu dążyć maią? Życzą oni pokoiu? albo czyliż ieszcze tchną tą dziką dumą, z którey na kray nasz tyle nieszczęść się wylało? Któż są ci, którychbyśmy za złe sprawowanie mogli do odpowiedzi pociągnąć? Potrzebuie to roztrząśnienia. Ja sądzę za rzecz nieuchronną, aby się z tem zezwoleniem zatrzymać, dopoki na powyższe pytania odpowiedzi nie otrzymamy.

P. Pitt: " Możnaż ze sposobow obrony rząd ogołocić, dla tego, że ci, których zewsząd potwarze małey liczby ścigaią, stali dotąd przy iego styrze? Mowca uskarża się, że ieszcze dotąd o nowey administracyi parlament dostatecznie uwiadomionym nie iest: ustanowienie ooey należy do Króla; izba nic nie ma do tego. Daie tu poznać mowca, że billowi byłby się nie sprzeciwiał, gdyby się nowa administracya przeciwnego chwyciła systematu. W tey mowie duch iego partyi przez własne iego odzywa się usta. Ale gdyby nawet Król skłonił się do obrania takich ministrow, którzyby szli za systematem i zasadami wprost przeciwnemi tym, którem się dotąd rządzono, i ktoreby zaledwo od siodmey części izby, a dziesiątey narodu usprawiedliwione były, i którzyby wszystkiego użyć gotowi byli, cokolwiek mężom uczciwym bydź może szacownego, tedybym iako członek parlamentu milczał, i aż do tey chwili cierpliwie czekał, pokiby nie przyszło do roztrząśnienia sprawowania się ministrów. Wstrzymywać wydział sekretny w zezwoleniu posiłków, iest to zamach, który przeciwi się prawom tronu, iest nieuchronnie szkodliwym, posiważ zastrasza zapał narodu. Spodziewam się więc, że izba przedstawionych uwag słuchać nie zechce.

Pan Western mowił szczególniey przeciw nowey administracyi. " Podług tego,

com o niey słyszał, mowił on, nie mogę się skłonić, abym ią miał popierać. Ona powszechnie musi się nie podobać. Wiadomo nam iest tylko, że nowe iey członki będą zależnemi od dawnych, będzie więc taż sama co i pierwey administracya, będą kreatury bywszych ministrow, które za wsparciem przeszłego kanclerza, na ten publiczny teatr zostały wyniesione. Obeymuią one swoie mieysce z przedsięwzięciem trzymania się dawnego niegodziwego systematu. Owszem ieszcze gorszych chwytaią się zasad, chcą bowiem wręcz przeciw temu pracować, co przeszła administracya sądziła bydź z dobrem i spokoynością kraiu. Dla tego nie mam chęci ią popierać. — P. Whitbread: Nie iest tu mym zamiarem przeciwko nowey administracyi pioronować; nie może ona od pierwszey bydź gorszą; z każdego względu z radością na tę odmianę spoglądam, bo przez nią słabą przynaymniey nadzieię mieć można, lepszych kiedyś doczekania się czasow. P. Adyngton wylewał się z swoią radością nad nową administracyą.

P. Dundas usprawiedliwiał dawną administracyą, ponieważ przy odeyściu nawet swoim stara się o potrzeby dla nowey administracyi.

P. Nicholls. "Podług wyraźnego oświadczenia iednego z lordow w izbie wyższey nowa administryacya ma dawnego trzymać się systematu. Jest mym zamiarem wspierać teraz ministrow pod warunkiem, żeby się starali o pokoy. Nie mogę żadną miarą pominąć zrzeczenia się kanclerza; iest ono przeciw konstytucyi i nie ma przykładu, nie iest bowiem ani w gabinecie, ani w parlamencie, do tego skłoniony. Zrzeczenie się iego dąży do tego, aby tron okryć podeyrzeniem i pozbawić go popularności. (Wołano do porządku) Zwracam się do pogłoski względem swobod katolikow, podług ktorey, kanclerz się w tem z królem nie zgodził. (P. Pitt woła do porządku, ponieważ nie mamy prawa przy sporach imienia Krola Jmć wspominać.) Usta me z naywiększem uszanowaniem imię tu Krola Jmć wspominaią, i w tem bynaymniey przeciw porządkowi nie wykraczam. Postępowanie przeszłego kanclerza wprawia mię w niespokoyność; żądam zatem, aby nalegano i zapytano się, komu siły państwa powierzono, i czyli nowa administracya wstępuie w zamysły kanclerza. — P. Pitt oznaymił, że w swoiem oświadczeniu, nie chce ręczyć za zasady nowey administracyi, że nie przyymie żadnych pytań względem przyczyny swego zrzeczenia, ktorą w przyzwoitym czasie sam wyiaśni. — P. Scheridan: Względem przyczyny swego zrzeczenia się przeciwnik moy (P. Pitt) używa tylko wybiegow, ieżeli miał słuszne powody, czemuż ich nie obiawi? Przyiaciel moy utrzymuie że nie był przez kreski gabinetu wyrzuconym, i usunął się iedynie, że Krol na iego zdanie przystąpić nie chciał. Jest to więcey niż w podeyrzenie tron podawać. Milczeć tu iednak będę w nadziei, że czas ten przyzwoity i nadań wyiaśnienia w krotce się może zbliż . Podano zapytanie, na iakim fu..am nie można popierać nową administracyą? Ale na to niedano odpowiedzi, kazano się tylko domyślać, że ona teraźnieyszego systematu trzymać się będzie, i widzę stąd znaki radości. Systema to iak. e nas zawiodło daleko! 300 millionow długow i

wovna ze wszystkiemi mocarstwami, oto sa iego owoce! Zaiste gdyby nowa administracya zapewniła nas, że innego systema chwyci się, że o pokoy starać się i mniey trwonić skarby państwa zechce, miałaby więcey prawa do naszego zaufania i pomocy; ale poki to nienastąpi, iak iest dotąd, żądania iey są niesłuszne. — P. Pitt zapewniał że nie dla tego złożył urząd, aby miał gniew przeciw tronowi wzbudzać, ale iedynie z obowiązku własnego sumnienia: dowodził daley, że to nie iest występkiem urząd wysoki porzucać, i że minister nie ma potrzeby tłumaczenia się z tego. — Wniosek uformowania taynego wydziału przeszedł potem bez oporu. Lord Arden podał proiekt wydatkow morskich, w których żąda pomnożenia na nowo 15,000 maytkow. Potrzebne na to pieniądze uchwalono. Sekretarz woienny P. Windham, podał obrachunek wydatkow dla armii, i proiekt pomnożenia każdego regimentu 200 ludźmi, którzy z milicyi wybrani bydź maią. Po niektórych zarzutach P. Greya zgodzono się nato wraz z potrzebnemi kosztami; uchwalone summy dla siły morskiey wynoszą blizko 11,000,000. Pozwolono także zaciągnąć do tego roczney służby na 10 miesięcy 130,000 maytkow.

Spodziewano się w dzisieyszey dworskiey gazecie listy członkow nowey administracyi, iednak nic ieszcze o tem nie wspomina. — Zapewniaią że lord Makartney nieprzyiął prezydencyi w wydziale indyyskim. Na mieyscu lorda Auklant przeznaczaią lorda Hawkesbury za następcę Panu Grenwillowi, a lorda Hobart, P. Dundasowi. Słychać że nowa administracya ma wysłać lorda St. Helens do Paryża dla rozpoczęcia na nowo negocyacyy pokoiu. — Wiele ieszcze statkow szwedzkich i duńskich schwytano, bandera tylko pruska iest ciągle szanowaną. — Wysłano iednę fregatę do Egiptu z ostrzeżeniem lorda Keita o wypłynieniu z Brestu eskadry francuzkiey. — P. Pitt zrobił teraz pożyczkę 28,000,000 f. szt. Bankierowie Franciszek Barring, JJ. Angersztеyn, Ayn, Baltye, Schvell, Ellis, Robaris, Curtis z kom. B i A Goldschmid, Salomons, Bracia Thelussonowie, Ward, i Aislabie, wczoray się iey podięli. Warunki pożyczki są 125 f. szt. konsolidowanych, a 15 f. szt. i 15 szylig redukowanych 3 proc. papierow, za każde 100 f. szt. które będą podpisane. Po ogłoszeniu tey pożyczki, papiery 3 procentowe spadły na 56¼.

Oto iest odpowiedź posła duńskiego hrabiego Wedel Jarlsberg na notę lorda Grenville pod d. 15 Stycznia względem włożonego embargo na okręty duńskie podaną: — "Niżey podpisany nadzwyczany poseł Króla Jmci Duńskiego, z żalem dziś odsyła dworowi swemu urzędowne uwiadomienie, które wczoray od lorda Grenville o embargo na okręta duńskie włożonem odebrał. — Nim odbierze rozkazy od Pana swego względem takowych zaczepnych kroków, nie może iak protestować się przeciwko ważności powodów, wspomnioney nocie przytoczonych, równie iak przeciw usprawiedliwieniu, którem rząd angielski mniema okrywać swoie względem dworu kopenhagskiego postępki. Porożnienie wczasie negocyacyy między dworami petersburskim i londyńskim wznieco-

ne, które tylko dążyły do obrony zupełney neutralności na północy, nie mogło żadnego powodu dadź do embargo; i gdy Imperator Rossyyski wydał oświadczenie pochopu do kroków od niego przedsięwziętych, tedy Dania znayduie zupełne przeciwieństwo w przywiedzionych od angielskiego ministra powodach. Co się tycze zamiaru mocarstw północnych względem praw świętych neutralności, te nigdy się nie zmienią. Rossya w swey woienney postawie, tylko oney użycie wstrzymała, a Dania i Szwecya w ugodzie swey d. 27 Marca 1794 wszystkim woiuiącym udzieloney, w obliczu Europy oświadczyły się, że systema ich obrony iedynie do niewinnego handlu ściągaiące się, iest nieodmiennym. Wypada stąd, że Król Jmć Duński, tylko odnowił ten związek, który dotąd trwać nieprzestał. Niżey podpisany mniema się bydź usprawiedliwionym do protestowania się formalnie przeciw takowemu nieprzyiacielskiemu postępkowi, który Król Pan iego iako otwarte i narzucone woyny wypowiedzenie uznałby, gdyby kommunikowanie to nie zawierało upewnienia, że Król Jmć W. Brytanii ciągle sobie życzy dobre porozumienie z Danią utrzymać, które to życzenie z swey strony Król Jmć Duński ciągle oświadcza, i którego iuż niewątpliwe okazał dowody. Niżey podpisany życząc sobie szczęścia, iż wprzeciągu wielu lat był tłómaczem nieodmiennych zamiarów Króla Pana swoiego, tem bardziey teraz ubolewa, iż fałszywe wrażenia zagrażaią dobremu porozumieniu między obiema dworami. Życzy sobie, aby mógł bydź narzędziem porozumienia, i oddalenia wszelkich obrazaiących wątpliwości, iako też nieprzeliczonych złych skutków dla interessu obu mocarstw. Z takiemi uczuciami, i myślą naywyższego uszanowania, ponawia Lordowi Grenville zapewnienie swoiego szacunku. W Londynie d. 16 Stycznia 1801.

Podp. *Wedel Jarlsberg.*

Z Berna d. 11. Lutego.

Od nieiakiego czasu daie się tu spostrzegać pewne zamieszanie, które dla spokoyności publiczney szkodliwe mogłoby pociągnąć skutki. Wydano przeto rozkaz aby 500 ludzi woyska Helweckiego znayduiące się w dolinie Austy niebawnie powróciło do naszego miasta. Rozchodzi się pogłoska że wielu członków z r dobydwoch ma bydź oddalonych; niektórych wymieniaią nawet.

Obywatel Mussen, który obywatelowi Glaire towarzyszył do Paryża, dziś albo iutro iest tu spodziewany.

Minister francuzki Reinhardt przez nadzwyczaynego kuryera odebrał depesze od rządu swoiego tyczące się planu konstytucyi który nasza wykonawcza rada pierwszemu konsulowi posłana była. Minister francuzki zaprosił zaraz do siebie wielu członków z kommissyi wyznaczoney do ułożenia konstytucyi i powiedział im między innym, że pierwszy konsul był mocno zdziwiony odebrawszy proiekt, który niebył w przód pełnomocnikowi francuzkiemu udzielony i ciału prawodawczemu podany. Rada przeto wykonawcza przedsięwzięła dzisiay plan ten ciału prawodawczemu do roztrząśnienia podać.

gazeta

DODATEK

DO №. 19.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 8. MARCA 1801.

Z Paryża d. 16. Lutego.

Prezydent ciała prawodawczego doniosł konsulom w liście o wyznaczoney do nich deputacyi z 24 osób. Deputacya ta zesłała d. 14 o godzinie 1 po południu do gabinetu konsulów wprowadzona, gdzie właśnie zgromadzeni byli ministrowie i radcy stanu. Ob. Poisson, prezydent ciała prawodawczego zabrał głos, wyrażaiąc życzenie z powodu zawartego pokoiu. Pierwszy konsul odpowiedział, ile iest czułym na postępek ciała prawodawczego, i na mowę, którą do niego miał iego prezydent. — Belgowie będący członkami ciała prawodawczego mówili potem, i winszowali sobie, iż nakoniec należą ostatecznie do rzpltey francuzkiey. — Pierwszy konsul odpowiedział im, że od traktatu w Campo-Formio Belgia była zupełnie wcielona do rzpltey francuzkiey, każdy Belgiyczyk był tak dobrze Francuzem, iak są Normandowie, Langwedokowie &c. wszyscy przeto Belgowie, którzy od tego czasu uznawali ieszcze Cesarza za ich monarchę i w iego zostawali służbie, zdradzali przez to samo swoy obowiązek i oyczyznę.

Pierwszy konsul d. 14 odprawił zwyczayną rewią. Pomimo dészczowego czasu obywatele zgromadzili się w znaczney liczbie, i wszędzie gdzie się pokazał z okrzykami radości i wdzięczności był przyymowany. Pierwszy konsul na obiedzie, który zwykł dawać d. 5 każdey dekady, pił zdrowie szczęśliwey podróży eskadry pod kontra admirałem Gantheaume.

Korpus obserwacyyny, którey znayduie się teraz w państwie papiezkiem, na przyszłość będzie nosił imię „ armia obserwacyyna południowa.„

Mowią że uroczystości na obchod pokoiu odbyte będą dnia 1 Germinal (22 Marca.

Hrabia St. Marsan przybył do Paryża dla negocyowania pokoy dla Króla Sardyńskiego z rzpltą francuzką. — Margrabia de Gallo odebrał żądane pasporta, dla udania się do Paryża z strony Króla Neapolitańskiego.

Ob. Arnaud, członek instytutu, przybył dziś z Madrytu z zleceniem od Lucyana Bonaparte. W Madrycie negocyuie się pokoy z Portugalią.

Z Ile de France odebraliśmy wiadomość iż Jenerał Malartik, rządca tey osady, umarł pierwszych dni termidora roku 7 i Jenerał Magellon zastąpił iego mieysce. Korweta Jutrzenka, wyszła z Brest d. 7

Floreal roku 8 (27 Kwietnia) przybyła d. 19 Vend. (11 Paźd.) do Isle de France. Wiadomość o zaszłey odmianie d. 18 Brumaire znaywiększym tam zapałem przyjętą została. Osada znayduie się w stanie kwitnącym; iey korsarze niszczą handel angielski, i codziennie przyprowadzaią wiele bogatych zdobyczy.

Z Hagi d. 17. Lutego.

Wczoray była tu przy huku francuzkich i batawskich armat i wywieszeniu bandery narodowey ważna wiadomość zawarcia pokoiu między Francyą, Austryą i Rzeszą niemiecką ogłoszona. Kuryer wczoray o godzinie 8 zrana do naszego ministra zagranicznych interessów ob. van Goes, od posła naszego ob. Schimmelpenninck z Paryża przybyły, przywiózł tę wiadomość. Pierwszy konsul za powrotem swoim z Quentin udzielił iey obcym ministrom w Paryżu d. 12 w wieczór. Traktat ten dla naszego rządu jest nader przyiemny, gdyż zapewnia nam niepodległość. Wczoray ciało prawodawcze wspaniałe odprawiło posiedzenie. Członki pierwszey izby wyszły z przedpokoiu do sali zgromadzenia, gdzie gwardya utrechcka marsz grała. Prezydent przeczytał depesze ob. Schimmelpennick, i ogłosił traktat zapewniaiący nam niepodległość. Nakoniec miał krótką mowę. W drugiey izbie podobna była uroczystość. Oto iest wyiątek z listu ob. Schimmelpenninck: "Ważny 11ty artykuł lunewilskiego pokoiu powinien przekonać wszystkich obywateli naszych, że zagadka niepodległości naszey iuż iest rozwiązana, i przyłożyć się do rozpędzenia reszty obywatelskich niechęci, a przeciwnie pomnoży iednomyślność w naszey oyczyznie, i ziedna nam więcey u obcych poważenia.„ — W Amsterdamie także na ratuszu przy huku armat ogłoszono pokoy, podobniei stało się w Harlem i innych mieyscach naszey rzeplitey przy ogłosie dzwonów i bębna. Wczoray w wieczór ambassador francuzki obyw. Semonville z okazyi uroczystości pokoiu dał bal na 2,0 osób. Dom iego był oświecony i przynależytemi ozdobami okryty. Prócz tego wiele innych było festynów i illuminacyy. Jak słychać przyiazne nasze związki z Rossyą maią wkrótce bydź przywróconemi. Pisma nasze mówią o zakazie wprowadzania towarów szklanych do Ryg . — Z Flissyngi do Dunkierki popłynęło 2 fregat francuzkich.

Z Frankfurtu d. 17. Lutego.

Przybył na dniu 14 t. m. z Paryża do Moguncyi dla przyymowania iak naywspanialszego ambasady rossyyskiey, jenerał adiutant Cafarelli, brat zabitego w Syryi sławnego indżynierow jenerała. Tuteyszy także kommendant jenerał Desaix, ma hrabiemu Kalitsiffowi naywiększe w iego przeieździe czynić honory. Eskorta honorowa od 20 dragonow, iuż iest na drodze do Moguncyi postawiona. Jeżeliby zaś ambassador długo w Moguncyi zabawił, ma bydź tam dla niego wielka uroczystość dana. — Duński minister przy stanach ziednoczonych amerykańskich P. Olsen przeieżdżał przez nasze miasto do Paryża i Bordeaux, skąd do Ameryki na okręt się zabierze.

DONIESIENIA.

Archikonfraternia Miłosierdzia uwiadomia publiczność, iż na dniu 30 Marca roku bieżącego w kamienicy Archikonfraternii, w Sienney ulicy narożney pod liczbą 53 stoiącey o godzinie 10tey przedpołudniem, kamienicy w ulicy Floryańskiey pod liczbą 515 stoiącey zł. ryn. 2 40 kr. 43 szacowaney odprawiać się będzie sprzedaży licytacya, życzący sobie kupić kondycye przedaży w kamienicy pod liczbą 53 u X. Pisarza teyże Archikonfraternii przeyrzeć i czytać może.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszym do wiadomości podaie, że rzeczy ruchome po nieboszczyku Stanisławie Toryanim aptekarzu i mieszczaninie tuteyszym iako to: kleynoty, srebro, suknie, bielizna, stołki, stoły i inne ruchomości pozostałe, tu w mieście w kamienicy Marcyanny Toryani wdowy pod Num. 21 stoiącey przez publiczną licytacyą na dniu 18 miesiąca Marca r. b. o godzinie 10 zrana zacząwszy, i następnie kontynuiąc za gotowe pieniądze sprzedane będą.

Wszyscy zatym ochotę kupić maiący, maią się na wyznaczonym mieyscu, dniu i godzinie znaydować. Dan 3. Marca 1801.

W słabości JW. Prezesa.
A. Wolkmann.
W. Bartsch
W. Lichocki.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Ex parte Magistratus C R Civitatis Lublinensis omnibus & singulis quibus interest aut quoquo demum modo interesse poterit, notum redditur. Ad petitionem Judaei Hayzyk Moszkowicz Crediteris Jurevincentis in Conformitate Resolutionis Excelsi Caes. Reg. Appellationum Tribunalis die 6 Xbris a elap. ad Nr. 5156 emanatae, sortes Lapideae jurevictorum judaeorum Nussym & Mindla Herszkowicze conjagum proprias hic Lublini in civitate judaica sub Nro. 89 sitas, & juxta actum detaxationis ad fl. rh. 105 judicialiter aestimatas, novae & quidem 4tae licitationi sub die 26 Martii a. c. mane hora 9 in loco hujus Magistratus assumendae expositas haberi, eo ulteriori addito, quod si praefatae sortes lapideae & in hoc termino disvendi non possent, tales etiam plus offerenti infra pretium vendentur quare omnes emendi cupidi inviantur, ut praestituto die & hora hic judicii compareant & conditiones venditionis in prioribus Edicti jam publicatas in graeminali registratura inspiciant. Datum Lublini die 11. Februarii 1801.

Engbricht.
Lewandowski.
Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Franc. Krępski, secre.

C K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymują tym Edyktem publicznym wiadomo czyniąc wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że gdy na pierwszym do licytacyi wyznaczonym terminie, to jest dnia 13 Stycznia 1801 roku żaden kupuiący nie znalazł się; dobra krydalne Leopolda Kochanowskiego Miasteczko Lisko w cenie szacunkowey 126,245 t. ryn. kr. 10 dobra zaś Daniszów, Maruszów i długa Wola w cenie 119,542 zł. ryn. 53½ kr. powtornie przez publiczną licytacyą więcey daiącemu sprzedane będą. Życzący sobie dobr tych nabydź, maią się dnia 31 Marca 1801 roku o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tuteyszych znaydować; wolno każdemu zostawuiąc przeyźrzeć sobie warunki sprzedaży, przed odprawiać się maiącą licytacyą w Registraturze sądowey. W Krakowie dnia 15 Stycznia 1801.

Pod niebytność JW. Prezesa.
Krauss.
Jan *Morak*
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey. *Elsner.*

Na dniu 8 Kwietnia b. r. 1801 będzie pożytek od skarbowych doynych krów w Folwarku Radłowskim znayduiących się przez publiczną licytacyą naywięcey daiącemu na ieden rok, to iest od 24 Junii 1801 aż do 1802 zaarędowany.

Ochotę arędowania maiący, maią się o godzinie 9 zrana w Radłowskiey prefekturze kancellaryi znaydować, vadium, które w ryn. 21 kr. 36 wynosi, z sobą przywieść, bez którego żaden do licytacyi przypuszczonym nie będzie.

Od tey licytacyi będą wszyscy aerarialni dłużnicy, iako też i żydzi wyłączeni.

Pretium fisci od iedney doyney krowy, których 36 znayduie się wynosi zł. ryn. 6 inne kondycye mogą bydź każdego czasu w Radłowskiey kancellaryi przeczytane.

Z Cesar. Krol. Niepołomskiey dyrekcyi. W Niepołomicach dnia 11. Stycznia 1801.

Per Cæs. Regium Forum Nobilium Provinciale Lublinense omnibus & singulis, quorum interest, & quomodocumque interesse potest, notum redditur, fine licitationum ad instantiam Bancalis Commissionis Varsaviensis prore massæ cridalis Tepperovianæ in satisfactionem summarum, unius 7634 fp. alterius 76 fp. nec non prore massæ Schulzowianæ in satisfactionem summarum unius 14610 fp. & alterius 4125 fp. Bonorum Minsk cum attinentiis in circulo Siedlcensi sitorum Domini Petri Borzęcki hæreditariorum juxta expeditum eatenus actum detaxationis perque avis emendi cupidum prævie cum reliquis conditionibus in griminali Registratura inspiciendum ad pretium 592161 fp. judicialiter æstimatorum, primum subhastationis Terminum pro die 27 Martii a. f. 1801 hora 10 matutina præfixum haberi eo addito, quod Bona hæc non nisi erga æs paratum quoad summas exequendas statim in ipso licitationis termino ab initio, residuum quoque in satisfactionem reliquorum creditorum, si consentirent, penes futurum proprietarium ad fundum maneat; porro plus offerens in hæreditatis his Bonis onera pro rathâ oblati pretii in se ac Bona lucita suscipere teneatur; libe um tamen cuique Creditori relinquendo sese cum futuro hærede quoad summas his Bonis hypothecatas conformiter §. 436 Cod. jud. comitelligere. Quare & omnes Creditores hypothecarii, quin Specialem adcitationem præstolentur, adcitantur adeo, quod si, qui se intra præfixum hunc terminum non insinuaverint, nec contra Emptorem, aut susceptorem, nec contra seu ad ipsum Bonum jus amplius habebunt, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia Sui Debitoris substantia quærere debere sciant. His præmissis omnes emendi cupidi invitantur, ut dicta die & hora hic Fori compareant.

Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 10 Decemb. 1800

Hildenbrand.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Warzeńcowi Offinowskiemu, że Pan Michał W...towski u sądów tych, o pozwolenie kondykcyi na sukcessyonalny maiątek po niegdy Macieiu i Janie Otffinowskich gdziekolwiek pozostały w celu bespieństwa summy zł. pol. 97,329 gr. 20 ½ pochodzącey z zapisu Ewikcyi względem dobr Wierzbica i Budzielowice, załobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, doprasżał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomosci gdzie on zostaie lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Panu Wawrzeńcowi Otffinowskiemu adwokata tuteyszego Pana Wolickiego, z iego szkodą i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym processs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 28 Marca 1801 roku albo sam stanął, albo iezeli iakie ma prawa swego dowody, te zastepcy wyznaczonemu wczesnie przesłał, albo nakoniec inoego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych srzodkow prawa używał, które do obrony swey za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąc mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Pod niebytność JW. Prezesa.

J. F. Krauſs.
Jan Morak.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie dnia 17 Grudnia 1800.

J. Duublebski Sterneck.